

ข้อมูลเกี่ยวกับภาวะการติดเชื้อวัณโรคระยะแฝง (ไม่มีอาการ)

ภาวะการติดเชื้อวัณโรคระยะแฝงคืออะไร?

ในสถานการณ์ดังกล่าวนี้ บุคคลนั้นติดเชื้อวัณโรค, แต่แบคทีเรียวัณโรคที่เข้าไปในร่างกายแล้วยังอยู่ในระยะพักตัว. บุคคลดังกล่าวจะไม่มีอาการ, ไม่ป่วย และไม่สามารถแพร่เชื้อไปยังผู้อื่นได้.

หนึ่งในสี่ของประชากรโลกติดเชื้อวัณโรคระยะแฝง.

ส่วนใหญ่ประชากรที่ติดเชื้อจะอยู่ในประเทศที่มีวัณโรคเกือบทั่วไป (แทบจะทั้งหมดในทวีปเอเชีย, ทวีปแอฟริกา, ทวีปอเมริกาใต้และทวีปอเมริกากลาง, โดยส่วนใหญ่ในประเทศเขตยุโรปตะวันออก).

ประเทศฟินแลนด์ในอดีตก็มีคนติดเชื้อวัณโรคเป็นจำนวนมาก. กล่าวคือผู้ที่เกิดในฟินแลนด์ก่อนปี ค.ศ. 1950 จำนวนมากติดเชื้อวัณโรค ระหว่างที่พวกเขาอยู่ในช่วงวัยเด็กหรือวัยรุ่น.

ทำไมจึงควรรักษาวัณโรคแฝง?

วัตถุประสงค์ของการรักษาก็คือทำลายเชื้อแบคทีเรียที่ก่อให้เกิดวัณโรคแฝง และต่อเนื่องจากนั้นก็ป้องกันมิให้ป่วยเป็นโรคดังกล่าว.

การติดเชื้อวัณโรคแฝงนั้นอาจทำให้เกิดการเจ็บป่วยขึ้นในช่วงใดช่วงหนึ่งของชีวิต, ถึงแม้ว่าระยะเวลาจากการได้รับเชื่อนั้นจะผ่านไปแล้วหลายสิบปีก็ตาม. เมื่อนั้นบุคคลดังกล่าวจะเจ็บป่วย, มีอาการต่าง ๆ และสามารถที่จะแพร่เชื้อวัณโรคไปยังบุคคลผู้ใกล้ชิดได้.

ความเสี่ยงในการเกิดเจ็บป่วยจากโรคจะสูงสุดภายในเวลาประมาณสองปีนับจากการได้รับเชื้อ.

หลังจากนี้จากการที่ระบบป้องกันของร่างกายอ่อนแอลงชั่วคราวหรือถาวรแล้วจะทำให้เกิดการเจ็บป่วยจากโรค.

ผู้ที่มีความเสี่ยงสูงต่อการเจ็บไข้ได้ป่วยนั้น, จะมีโอกาสติดเชื้อวัณโรคแฝงได้ง่าย.

บรรดาผู้ที่สัมผัสเสี่ยงต่อการติดเชื้อวัณโรค ได้แก่บุคคลโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ใกล้ชิดกับผู้ป่วย เช่น บรรดาผู้ที่อาศัยอยู่ในครัวเรือนเดียวกัน.

เจ้าหน้าที่จากองค์กรงานด้านสุขภาพจะระบุว่าให้ตรวจสอบกลุ่มบุคคลใดบ้าง.

บรรดาผู้ที่สัมผัสเสี่ยงต่อการติดเชื้อวัณโรคนั้นจะมีแค่หนึ่งในสามเท่านั้นที่ติดเชื้อวัณโรค.

- ผู้ใหญ่ประมาณสิบในร้อยคนที่ติดเชื้อวัณโรคแล้วจะเจ็บป่วยเป็นจากวัณโรค. ครึ่งหนึ่งของผู้ที่ติดเชื้อแฝงภายในสองปีจะมีอาการและส่วนที่เหลือก็อาจจะมีอาการในระยะเวลาใดเวลาหนึ่งของชีวิต.
- เด็กหนึ่งในสองคนที่มีอายุต่ำกว่า 1 ปีและหนึ่งในสี่ของเด็กอายุ 1 ถึง 5 ปีอาจเจ็บป่วยจากการติดเชื้อ. เช่นกันนั้นวัยรุ่นและวัยหนุ่มสาวก็มีความเสี่ยงที่จะเป็นโรคนี้นี้มากกว่าเช่นกันกับผู้ที่มีอายุมากกว่า. ด้วยเหตุนี้การตรวจหาผู้ติดเชื้อจะตรวจจากกลุ่มผู้ที่สัมผัสเสี่ยงต่อการติดเชื้อวัณโรคที่มีอายุต่ำกว่า 35 ปี.
- ระบบภูมิคุ้มกันของร่างกายมีผลชี้ขาดต่อความเสี่ยงในการเกิดโรค. การตรวจเพื่อค้นหาผู้ติดเชื้อจะเกิดขึ้นโดยไม่คำนึงถึงอายุ, ถ้าผู้ที่สัมผัสเสี่ยงต่อการติดเชื้อวัณโรคนั้นมีโรคประจำตัวหรือ ไข้ยาในการรักษาโรคที่ทำให้ภูมิคุ้มกันอ่อนแอลงไปอีก.

โรคต่าง ๆ, ยาต่าง ๆ และวิธีการรักษาแบบต่าง ๆ ซึ่งเป็นบ่อนทำลายให้ระบบภูมิคุ้มกัน, ซึ่งโดยรวมแล้วทำให้ต้องตรวจว่าติดเชื้อหรือไม่, ได้แก่:

- การติดเชื้อ HIV
- ซิลิโคสิส (ปอดฝุนหิน)
- มีการวางแผนการปลูกถ่ายอวัยวะ
- ภาวะไตวายเรื้อรังที่กำลังแยลงเรื่อย ๆ ซึ่งเป็นข้อแม้ที่จะต้องได้รับการดูแลผ่านไตเทียม.
- มีการวางแผนที่จะเริ่มการบำบัดทางชีววิทยาหรือการบำบัดด้วยสารยับยั้ง JAK [ใช้ในการรักษาโรคภูมิคุ้มกันตนเองที่มีการอักเสบร่วมด้วย].

การตรวจสอบเพื่อหาเชื้อวัณโรคระยะแฝงทำได้อย่างไร?

การตรวจเลือด [IGRA (Interferon Gamma Release Assay)] ใช้ในผู้ใหญ่ และในเด็กอายุต่ำกว่า 7 ปี ใช้การทดสอบทางผิวหนัง (Mantoux).

การรักษาเชื้อวัณโรคระยะแฝงทำได้อย่างไร?

ก่อนที่จะเริ่มการรักษานั้นจะมีการตรวจสอบให้มั่นใจว่า, บุคคลนั้นไม่มีอาการต่าง ๆ ที่บ่งบอกว่าเจ็บป่วยด้วยวัณโรคและภาพ[เอ็กซเรย์]ปอดเป็นปกติ กรณีจำเป็นอาจจะเก็บตัวอย่างเสมหามาตรวจ. การตรวจเลือดนั้นจะตรวจดู ฮีโมโกลบิน, เซลล์เม็ดเลือดขาว, การตรวจตับและไต และการตรวจ HIV.

การตัดสินใจเกี่ยวกับการรักษานั้นจะทำหลังจากได้มีการพิจารณาและสนทนากับบุคคลดังกล่าวแล้ว. การรักษาจะเริ่มต้นขึ้นได้ก็ต่อเมื่อ, ตัวคุณเองมีความต้องการและพร้อมที่จะปฏิบัติตามเงื่อนไขการรักษาดังกล่าว. การเริ่มต้นการรักษาและการติดตามผลการรักษานั้นจะอยู่ในการโดยงานการดูแลสุขภาพของประชาชนโดยภาครัฐ (โรงพยาบาลหรือศูนย์บริการสาธารณสุข). ภายใต้อำนาจพระราชบัญญัติค่าธรรมเนียมลูกค้ำแล้ว การตรวจและรักษานั้นจะไม่มีค่าใช้จ่าย.

ในการรักษานั้นจะใช้เวลาในการรักษาวัณโรค.

แพทย์จะเลือกยาที่เหมาะสมที่สุดหรือยาผสมกันที่เหมาะสมกับบุคคลนั้นที่สุดเป็นราย ๆ ไป. การรักษาจะใช้เวลา 3-9 เดือน ขึ้นอยู่กับสถานการณ์และการใช้ยาที่ใช้ร่วมกัน. การรักษาอาจจะแสดงผลข้างเคียงต่าง ๆ ที่ไม่พึงประสงค์. อ่านเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องนี้ได้จากแผ่นพับข้อมูลสำหรับผู้ป่วยที่มีแยกไว้ต่างหาก.

ยามีประสิทธิภาพแค่ไหน?

การรักษาโดยการให้ยาสามารถป้องกันการพัฒนาของวัณโรคในผู้ป่วยส่วนใหญ่ที่ได้รับการรักษา.

ฉันสามารถที่จะรับการรักษาโดยการให้ยาระหว่างการตั้งครรภ์ได้หรือไม่?

กรณีที่เริ่มวางแผนการตั้งครรภ์, ควรทำการรักษา LTBI [วัณโรคระยะแฝง] ก่อนเริ่มตั้งครรภ์

ความเสี่ยงของมารดาที่จะป่วยโรคตับอักเสบระหว่างตั้งครรภ์นี้จะเพิ่มมากขึ้นในระดับหนึ่ง.

ดังนั้นการรักษาจะเริ่มขึ้นหลังจากการคลอดผ่านไปแล้ว ประมาณ 3 เดือน.

การตัดสินใจเกี่ยวกับการรักษาจะเป็นรายบุคคลเสมอ, โดยจะมีการพิจารณาอย่างรอบคอบ.

ยาวัณโรคไม่ก่ออันตรายต่อทารกในครรภ์.

ให้ดูแลตนเอง!

คุณสามารถที่จะเสริมระบบภูมิคุ้มกันของคุณด้วยวิถีชีวิตของคุณเอง. กล่าวคือให้คุณดูแลตัวเอง.
ให้ทานอาหารอย่างหลากหลายครบถ้วน, ออกกำลังกาย และให้นอนหลับอย่างเพียงพอ.
ให้หยุดการสูบบุหรี่และ[ถ้าจะดื่ม]ให้ดื่มเหล้าพอประมาณ[เท่านั้น]. ให้หลีกเลี่ยงความเครียด.
ใช้การเสริมวิตามินดี: ผู้ที่มีผิวขาวอย่างน้อยในฤดูมืดตั้งแต่เดือนตุลาคมถึงเมษายน,
ส่วนผู้ที่มีผิวคล้ำก็ใช้ในทุกฤดูกาล.

หากคุณมีอาการไอเป็นเวลานาน, มีเสมหะ, เสดือด, เบื่ออาหาร, น้ำหนักลด, อ่อนเพลียอย่างรุนแรง
หรือเหงื่อออกตอนกลางคืน.

อ่านเกี่ยวกับวัณโรคเพิ่มเติมได้จาก: www.tuberkuloosi.fi